

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๓/๒๕๕๕

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕
มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ หรือไม่

ศาลจังหวัดสุโขทัยส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางยุริย์ คล้ายอ่อน) ในคดีอาญาหมายเลขคำที่
๕๐๕/๒๕๕๕ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริง
ตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนางยุริย์ คล้ายอ่อน เป็นจำเลย ในคดีอาญา
ต่อศาลจังหวัดสุโขทัย ฐานความผิดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของ
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม
และขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.
๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓

จำเลยให้การปฏิเสธและยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดสุโขทัยขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัย โดยโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒

และมาตรา ๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕

ศาลจังหวัดสุโขทัยเห็นว่ายังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งเรื่องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำโต้แย้งของจำเลยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ได้นั้น ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องไม่เคยมีคำวินิจฉัยในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นมาก่อน แต่ประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๓ หรือไม่ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วในคำวินิจฉัยที่ ๒-๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๓ และได้วินิจฉัยแล้วว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มีได้บัญญัติรับรองสิทธิหรือเสรีภาพในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ เพียงแต่กำหนดสถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้เท่านั้น ไม่อาจจะมิบบทบัญญัติของกฎหมายใดมาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้ ส่วนพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยบทกำหนดโทษ ซึ่งโดยเนื้อหาของบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษนี้ไม่มีกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดได้ กรณีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่วินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวอีก

มีประเด็นตามคำโต้แย้งต่อไปว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๕ หรือไม่

เห็นว่า ประเด็นที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ นั้น ตามคำโต้แย้งกล่าวอ้างเพียงว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดกับหลักความเสมอภาคของบุคคล แต่ไม่มีเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ อย่างไร จึงเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

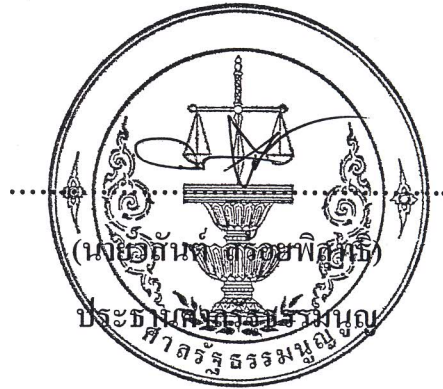
ประเด็นที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕ โดยกล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ บัญญัติถ้อยคำที่ถือเป็นการกระทำความผิดไม่ชัดเจน ทำให้การตีความกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมแตกต่างกันนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน นั้น เป็นคำโต้แย้งที่ไม่เกี่ยวกับหลักการของรัฐธรรมนูญในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๓๒ และสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๓๕ จึงเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

ส่วนประเด็นที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งกับเสรีภาพของบุคคลในการโฆษณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ โดยการโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ให้กระทำได้ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด แม้ว่าการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ หรือการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มน้ำไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม จะมีผลกระทบต่อการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์อันเป็นการจำกัดเสรีภาพในการโฆษณาอยู่บ้างก็ตาม แต่ก็เป็นการจำกัดเสรีภาพภายในขอบเขตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ที่ให้อำนาจกระทำได้ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน อันเป็นการจำกัดเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็น เนื่องจากมิได้ห้ามการโฆษณาโดยเด็ดขาด หากการโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์กระทำโดยการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์แก่สังคมย่อมสามารถ

- ๔ -

กระทำได้ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวไม่มีมูลกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเป็นคำโต้แย้ง
ที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๕๕)

(นายจรูญ อินทจาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

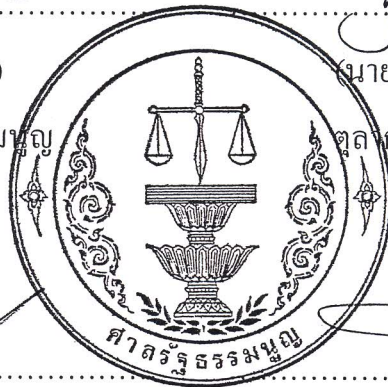
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรภัฏ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ